

ด้านการท่องเที่ยว มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนจำนวน 1,735,548 คน โดยมีเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้ 2.5 ล้านคน ภายในอีก 3 ปีข้างหน้า

จังหวัดมุกดาหาร มีเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดเป็น “เมืองการค้าทันสมัย เกษตรคุณภาพสูง ท่องเที่ยวชายโขง เชื่อมโยงสู่สากล” เมื่อปี 2557 ที่ผ่านมารัฐบาลได้มีประกาศให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหารในพื้นที่ 3 อำเภอ 11 ตำบล เนื้อที่ 578 ตารางกิโลเมตร และเมื่อปี 2562 กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้ประกาศให้เป็น “เขตส่งเสริมเมืองอัจฉริยะ” ประเภทเมืองเดิมนำอยู่ โดยเน้นการเพิ่มมูลค่าในภาคการเกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้วย Smart Environment / Smart Mobility / Smart Living และ Smart Economy

นอกจากนั้น ยังได้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายโขงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น

แก่งกะเบา
วัดรอยพระพุทธบาทภูมโนรมย์
หอแก้วมุกดาหาร

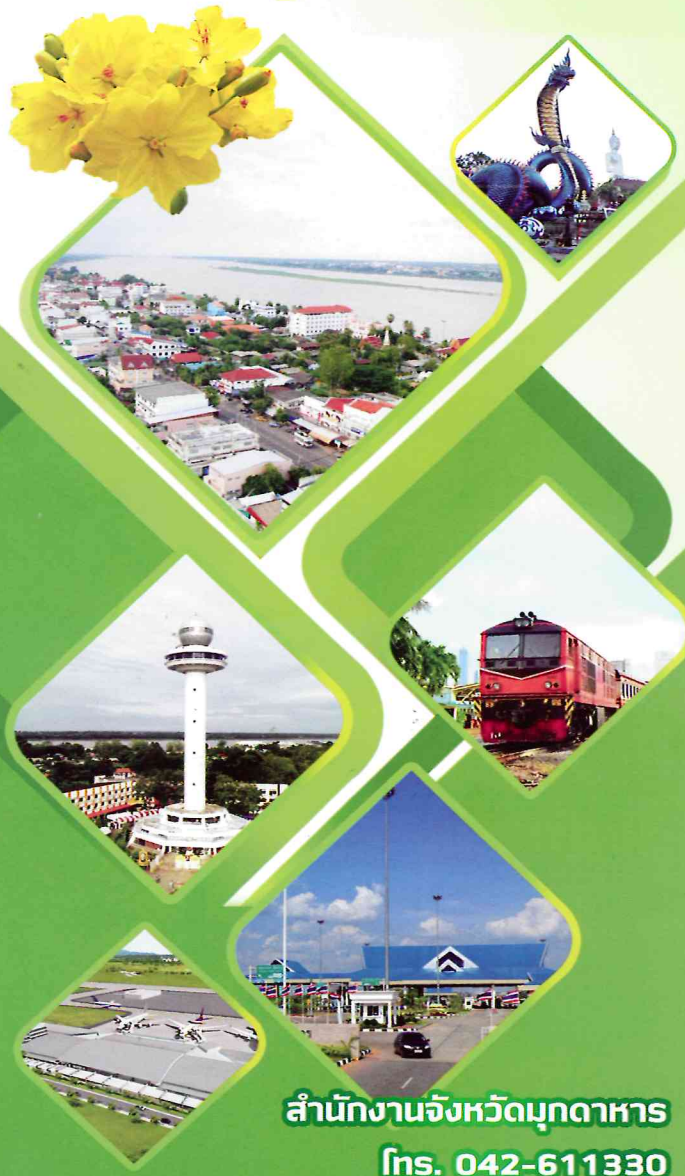

และมีสะพานมิตรภาพ ๒ เชื่อมโยงอาเซียนด้วยเส้นทาง EWEC มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่สำคัญหลายประการ เช่น ถนนสี่ช่องจราจร สายทางมุกดาหาร - ธาตุพนม / มุกดาหาร - กาฬสินธุ์ โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่สายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - มุกดาหาร - นครพนม และโครงการก่อสร้างสนามบินมุกดาหาร ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจึงทำให้มุกดาหารเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน ที่สำคัญของภูมิภาค เชื่อมโยงระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก นับว่าเป็นจุดเชื่อมโยงทางการค้าและการท่องเที่ยวไปยังทวีปต่างๆ ทั่วโลกเกือบ 30 ประเทศ

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า “มุกดาหาร” คือ ศูนย์กลางเศรษฐกิจชายแดนที่สำคัญอย่างยิ่งแห่งหนึ่งนับวันจะยิ่งทวีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีความก้าวหน้าเป็นเมืองแห่งสะพานการค้าเชื่อมคนครึ่งโลกมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ มุกดาหาร 2567

สำนักงานจังหวัดมุกดาหาร
โทร. 042-611330

เมืองมุกดาหาร ก่อตั้งขึ้น
ในสมัยกรุงศรีอยุธยา
ราวปีพุทธศักราช 2310
ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์
ได้ปฏิรูปการปกครองเป็น

แบบเทศาภิบาล ให้เมืองมุกดาหารขึ้นกับมณฑลอุดร และภายหลัง
ได้ปฏิรูประเบียบบริหารราชการแผ่นดินอีกครั้งหนึ่ง เมื่อปี
พุทธศักราช 2450 กำหนดให้เมืองมุกดาหาร เป็นอำเภอหนึ่งของ
จังหวัดนครพนม จนกระทั่งเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2525
ยกฐานะเป็น “จังหวัดมุกดาหาร” เป็นจังหวัดลำดับที่ 73 ของประเทศ

จังหวัดมุกดาหาร เป็นจังหวัด
ชายแดนด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนบน มีพื้นที่ประมาณ 2,700,000
ไร่ ประกอบด้วย 7 อำเภอ ได้แก่
อำเภอเมืองมุกดาหาร นิคมคำสร้อย
ดอนตาล ดงหลวง คำชะอี หนองสูง

และอำเภอหนองสูง มีประชากรประมาณ 350,000 คน มีชายแดน
ติดกับแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนยาว 72 กิโลเมตร อยู่ห่างจาก
กรุงเทพมหานคร 642 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนจุดกึ่งกลางตามแนว
ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก มีสะพานมิตรภาพ 2

(มุกดาหาร - สะหวันนะเขต)
เป็นจุดเชื่อมโยงการค้า และวัฒนธรรม
ที่สำคัญกับประเทศในอนุภูมิภาค
ลุ่มแม่น้ำโขง ที่มีอุปสงค์ทางการค้า
หลายประเทศ เช่น สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และสาธารณรัฐประชาชนจีน
โดยมีมูลค่าสำคัญทางเศรษฐกิจ ในปี 2566 ดังนี้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำนวน 28,329 ล้านบาท
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว 67,203 บาทต่อคนต่อปี

ด้านการเกษตร ในปี 2566 มีพื้นที่ทำการเกษตร
924,391 ไร่ มูลค่าเฉลี่ยพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ 8,321 ล้านบาท
แยกเป็น ข้าว 2,973 ล้านบาท มันสำปะหลัง 1,337 ล้านบาท
ยางพารา 1,329 ล้านบาท อ้อย 2,637 ล้านบาท และ
ปาล์มน้ำมัน 45 ล้านบาท

ด้านอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 140
โรงงาน มูลค่าการลงทุน 3,822 ล้านบาท

ด้านการค้าการลงทุน มีมูลค่าการค้าชายแดนที่ผ่าน
ด่านศุลกากรมุกดาหาร จำนวน 342,534 ล้านบาท แยกเป็น
ส่งออก 145,497 ล้านบาท นำเข้า 197,037 ล้านบาท

ด้านการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร
อุตสาหกรรมที่ได้รับสิทธิพิเศษจากสำนักงานคณะกรรมการกา
ส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ที่ได้เข้ามาลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนา
เศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร จำนวน 4 ราย เงินลงทุนรวม 831.5
ล้านบาท

